

Sygn. akt III U 754/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2015r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce Wydział III

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Bożena Bielska

Protokolant: sekr. sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lutego 2015r. w O.

sprawy z odwołania J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 22.07.2014 r. **nr** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i począwszy od 01.03.2013r. zalicza J. C. do ustalenia wysokości emerytury dodatkowo wynagrodzenie osiągnięte w (...) Zakładzie (...) Oddział w O.: w 1984r. w kwocie 4.920zł, w 1985r. w kwocie 9.570zł, w 1986r. w kwocie 21.330zł, w 1987r. w kwocie 10.724zł, w 1988r. w kwocie 30.072zł,
2. w pozostałej części odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22.07.2014r. (...) Oddział w P. odmówił J. C. ponownego ustalenia wysokości emerytury wskazując, iż do ustalenia jej wysokości przyjęto prawidłowe kwoty wynagrodzeń na podstawie kartotek zarobkowych.

W odwołaniu od tej decyzji J. C. domagał się zmiany decyzji i uwzględnienia wszystkich składników wynagrodzeń w roku 1981, znajdujących się na karcie wynagrodzenia za ten rok oraz uwzględnienia w latach 1984-1988 składników opisanych na kartach wynagrodzeń za te lata jako (...).

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że J. C. od dnia 1.03.2013r. pobiera emeryturę. W dniu 04.07.2014r. złożył w ZUS wniosek o ponowne ustalenie emerytury wskazując, że została ona ustalona w zaniżonej wysokości, gdyż zarobki za lata 1982, 1983, 1984, 1986, 1987 i 1988 zostały przyjęte w niższej wysokości niż to wynika z przedstawionych kart zarobkowych. Organ rentowy podniósł, że wyliczając odwołującemu emeryturę uwzględnił kwoty widniejące na kartach zarobkowych, za wyjątkiem sum z jednej kolumny w 1981r., która na karcie nie została opisana oraz za wyjątkiem składnika opisanego w kartach za lata 1984-1988 jako (...), gdyż nie wiadomo, czego dotyczy ten składnik. Zdaniem ZUS zaskarżona decyzja z dnia 22.07.2014r. prawidłowo więc odmawia J. C. przeliczenia emerytury przy uwzględnieniu w/w kwot.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Z akt emerytalnych J. C. wynika, iż decyzją z dnia 09.04.2014r. ZUS przyznał mu od 01.03.2013r. prawo do emerytury. Ustalając jej wysokość uwzględniono m.in. zarobki osiągnięte przez odwołującego w okresie zatrudnienia w (...) Zakładzie (...) Oddział w O. – od 02.11.1978r. do 31.12.1988r. Zarobki te zostały ustalone na podstawie akt zarobkowych, złożonych przez J. C. wraz z wnioskiem o emeryturę.

W dniu 04.07.2014r. odwołujący złożył w ZUS wniosek o ponowne ustalenie emerytury wskazując, że zostały zaniżone zarobki z lat 1982-1984, 1986-1988. W konsekwencji organ rentowy w dniu 22.07.2014r. wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił J. C. ponownego ustalenia wysokości emerytury wskazując, iż do ustalenia jej wysokości przyjęto prawidłowe kwoty wynagrodzeń na podstawie kartotek zarobkowych.

Z akt emerytalnych odwołującego i odpowiedzi na odwołanie wynika, iż ZUS przyznając J. C. prawo do emerytury i wyliczając jej wysokość z przedłożonych przez niego kart wynagrodzeń za lata 1980-1988 (k. 16-24a.e.) nie uwzględnił: w 1981r. składnika nie opisanego na karcie (rubryka 14) oraz w latach 1984-1988 składnika opisanego na kartach jako (...) (rubryka 10). ZUS uznał bowiem, że nie wiadomo, jakie to są składniki wynagrodzenia, dlatego zaskarżoną decyzją z dnia 22.07.2014r. odmówił przeliczenia emerytury i przyjęcia tych składników.

J. C. kwestionując decyzję z dnia 22.07.2014r. domagał się przyjęcia w/w składników wynagrodzeń w roku 1981 oraz w latach 1984-1988r.

Zdaniem Sądu odwołanie jest zasadne częściowo, tj. w zakresie zaliczenia składnika wynagrodzenia opisanego na kartach zarobkowych z lat 1984-1988 jako (...) a podlegało oddaleniu w pozostałym zakresie.

Ze świadectwa pracy z k. 14 a.e. wynika, że w okresie od 02.11.1978r. do 31.12.1988r. J. C. był zatrudniony w (...) Zakładzie (...) Oddział w O. na stanowisku kierowcy. Sporne karty wynagrodzeń dotyczą zatrudnienia w tym zakładzie i zostały złożone przez odwołującego razem z wnioskiem o emeryturę w dniu 01.03.2013r.

Zgodnie z § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent podstawę wymiaru emerytur i rent ustala się od wynagrodzenia z tytułu wykonywania pracy w ramach stosunku pracy, z uwzględnieniem wypłaconych zamiast tego wynagrodzenia świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Zgodnie zaś z § 4 ust. 1 w/w Rozporządzenia do ustalenia podstawy wymiaru dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy nie przyjmuje się tych składników wynagrodzenia w gotówce i w naturze z tytułu wykonywania pracy w ramach stosunku pracy, od których nie ma obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne

Z przepisu § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237 z 2011r., poz. 1412) wynika, iż środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Odwołujący takie dokumenty przedstawił, są to sporne karty wynagrodzeń.

W wyroku z dnia 7 grudnia 2006r. (I UK 179/06, LEX nr 342283) Sąd Najwyższy stwierdził, iż przepisy rozporządzenia regulującego postępowanie o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, zawierające ograniczenia dowodowe, nie mają zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów. Sąd Okręgowy podziela to stanowisko SN, które oznacza, iż wydając orzeczenie Sąd może opierać się także na innych dowodach, poza wskazanymi w § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe. Wydając orzeczenie Sąd Okręgowy dysponował oryginalnymi kartami zarobkowymi oraz także kserokopiami lis płac odwołującego ze spornego okresu, nadesłanymi przez archiwum a nadto przesłuchał świadka – Ł. K., która zajmowała się wypełnianiem kart drogowych kierowców

oraz zapoznał się z dokumentacją dotyczącą zarobków osiągniętych przez innego kierowcę zatrudnionego w tym samym okresie, tj. Z. Ł..

Analiza kart zarobkowych odwołującego za lata 1984-1988 wskazuje, iż w rubryce 10 zostały w tych latach wskazane kwoty opisane jako (...). J. C. początkowo nie potrafił określić, jakiego rodzaju jest to składnik. Ostatecznie wskazywał, iż jest to wynagrodzenie za pracę w wolne soboty. Należy dać mu wiarę w tym zakresie.

Sąd w toku postępowania przesłuchał świadka Ł. K., która w latach 1975-2000 była zatrudniona w (...) Zakładzie (...) Oddział w O. (późniejsze Zakłady (...) w O.) na stanowisku referenta ds. rozliczeń i zajmowała się wypełnianiem kart drogowych kierowców, w tym J. C.. Świadek po okazaniu spornych kart wynagrodzenia zeznała, że składnik (...) oznacza wynagrodzenie za wolne soboty. Z jej zeznań wynika, iż taki składnik jako oddzielną pozycję wpisywała w kartach drogowych a na podstawie tych kart w kadrach w W. w spornych latach wypisywano listy płac, które wpływały do kadr w O. i na podstawie których wypłacano wynagrodzenia pracownikom świadczącym pracę w O.. Świadek zeznała również, że kierowcom wypłacano także wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, premię, deputat i dodatki za prowadzenie pojazdów specjalistycznych.

Sąd dał wiarę zeznaniom Ł. K., gdyż świadek z racji pełnionych obowiązków znała oznaczenia poszczególnych składników wynagrodzenia kierowców, wypełniała bowiem karty drogowe, gdzie wpisywała dane służące do obliczenia tego wynagrodzenia. Zauważyć też trzeba, że Sąd w toku postępowania uzyskał listy płac za sporny okres a na listach tych znajduje się składnik opisany jako (...), przy czym usytuowanie tego składnika na listach płac świadczy o tym, że było to wynagrodzenie za wolne soboty. W listach płac składnik (...) znajduje się w rubryce 5, między rubryką 3, w której wskazano ilość dniówek a rubryką 7, w której wskazano liczbę godzin przepracowanych płatnych z dodatkiem 50%. Nadto rubryka opisana (...) na listach płac znajduje się w części oznaczonej jako „Czas przepracowany”. Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, iż skrót (...) oznacza wynagrodzenie za pracę w wolne soboty a od tego składnika należało opłacać składki na ubezpieczenia do ZUS.

Odwołujący powoływał się również na dokumentację dotyczącą innego kierowcy - Z. Ł. i wskazywał, iż ma on ujęty w Rp-7 ten składnik wynagrodzenia. ZUS na żądanie Sądu nadesłał akta emerytalne Z. Ł.. Sąd stwierdził, iż nie ma tam kart wynagrodzeń, a jest tylko Rp-7 ze wskazaniem składników stałych. Pełnomocnik odwołującego na rozprawie w dniu 28.01.2015r. złożył jednak kartę wynagrodzeń Z. Ł. za 1986r. Na karcie tej w rubryce 10 wpisano składnik (...) a zsumowanie kwot z tej rubryki daje sumę 7.391zł. Kwota ta jest ujęta w ogólnej sumie wynagrodzenia za 1986r., tj. 282.824zł i po dodaniu wynagrodzenia za okres choroby, tj. 19.068zł daje łącznie sumę 301.892zł, a więc tyle, ile wskazano w Rp-7 Z. Ł. za 1986r. Także więc powyższe dokumenty pośrednio potwierdzają więc tezę, iż składnik (...) oznacza wynagrodzenie za wolne soboty, od którego były odprowadzane składki.

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i począwszy od 01.03.2013r. zaliczył J. C. do ustalenia wysokości emerytury dodatkowo wynagrodzenie osiągnięte w (...) Zakładzie (...) Oddział w O., tj. składnik opisany jako (...) w kwotach: w 1984r. w kwocie 4.920zł, w 1985r. w kwocie 9.570zł, w 1986r. w kwocie 21.330zł, w 1987r. w kwocie 10.724zł, w 1988r. w kwocie 30.072zł. Sąd w w/w kwotach ujął wszystkie sumy wpisane pod słowami (...), gdyż tylko te sumy po dodaniu dają kwoty widniejące jako suma łączna pod rubryką 10 (...), przy czym Sąd dysponował też oryginałami kart zarobkowych, w których kwoty były dobrze widoczne.

Odwołanie podlegało natomiast oddaleniu w części dotyczącej zaliczenia nieopisanego składnika wynagrodzeń w rubryce 14 z karty wynagrodzeń za 1981r. Zarówno J. C., jak i świadek Ł. K. nie potrafili powiedzieć, jaki składnik wynagrodzenia został wpisany w tej rubryce. Wobec powyższego nie można stwierdzić, z jakiego tytułu zostały odwołującemu wypłacone wskazane tam kwoty, a tym samym, czy podlegały one oskładkowaniu. Kwot tych nie można więc wliczyć do podstawy wymiaru emerytury odwołującego.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc orzeczono jak w sentencji.